

nt

naš tednik

LETO XXXIX. Številka 36 Cena 8.— šil. (200 din)
Torek, 8. septembra 1987

Poštnina plačana v gotovini Celovec P.b.b.
Erscheinungsort Klagenfurt/Izhaja v Celovcu
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt/Poštni urad 9020 Celovec

Župan Večko: „V mežiškem rudniku ne bo atomskih odpadkov“

Na vprašanje Našega tednika, ali predvidevajo mežiški rudnik za shranjevanje atomskih odpadkov, je župan občine Ravne na Koroškem Maks Večko odgovoril, da si kaj takega na noben način ne more predstavljati. Večko: „Sam sem član začasnega vodilnega organa za rudnik Mežica, v katerem sem zadolžen za zapiranje jame in ekoligijo. Poudariti hočem, da v nobeni varianti ni bilo govora, da naj bi bil rudnik predviden za atomske odpadke. Rudnik bo zaprt šele čez nekaj let, za nuklearko v Krškem pa je treba najti najkasneje v dveh letih prostor, kjer bi shranjevali te odpadke. Nadalje je dejstvo, da je v mežiškem rudniku izjemno veliko dobre vode — podobno kakor v Peci. To vodo hočemo izkoristiti kot pitno vodo.“

Pliberški jormak v soncu in dežju (str. 8/9)

Gospodarska ofenziva za južni del Koroške?

Naš tednik in državni poslanec Karel Smolle sta zlasti v zadnjem času intenzivno opozarjala na naravnost katastrofalni gospodarski položaj na juž-

nem Koroškem. Sedaj je deželni glavar Wagner v daljšem pogovoru s KTZ napovedal gospodarsko ofenzivo za južni del Koroške. Beri stran 8.

Tednikov komentar

Kakor znano, se bo 8. septembra sestel redakcijski komite, da pripravi na podlagi razprav v ekspertni komisiji za manjšinskošolska vprašanja pri prosvetnem ministru vmesno poročilo. Že prvi osnutek takega poročila, ki ga je obravnavala komisija 12. avgusta, je na Koroškem močno razburil tiste duhove, ki so tako rekoč prisegli na ločitveni model.

Svoji razjarjenosti so dali zastopniki uradne Koroške duška že na zadnji seji komisije.

Gluhi

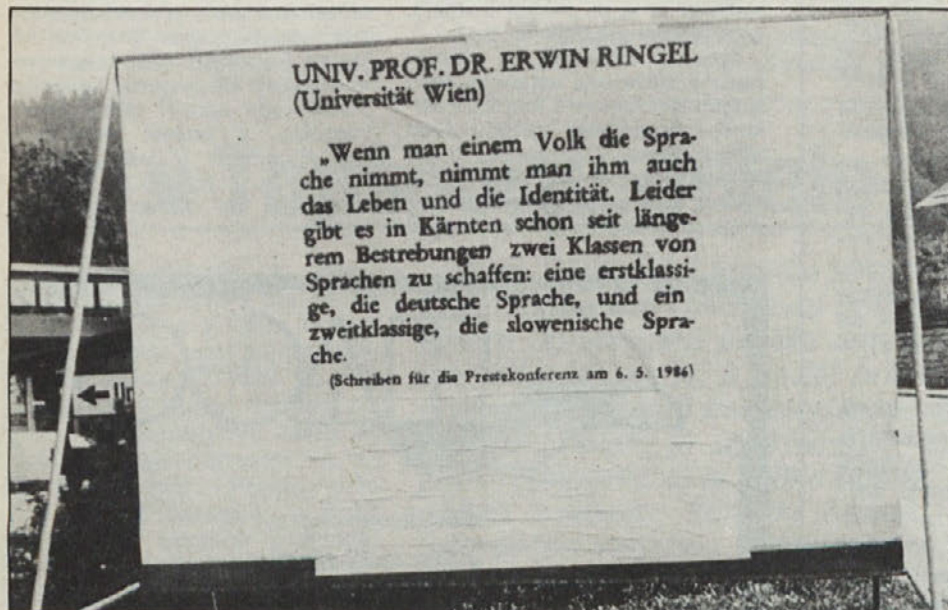
ko so s protestom zapustili sejo, ker je bil določen za vodjo redakcijskega komiteja tisti strokovnjak, ki je bil izdelal njim tako nevsedečni osnutek.

Po prvi seji ekspertne komisije marca letos smo v našem listu pisali, da sicer še ni možno prerokovati izida razprav, a da bi se koroške deželnozborske stranke odpovedale svojemu ločitvenemu modelu, za to za zdaj še ni prepričljivih znakov...

Danes, po večkratnem zasedanju ekspertne komisije, so znaki — v negativnem smislu — že veliko bolj jasni. Sicer smo Slovenci skupno s pozitivnimi silami v družbi z akcijami v javnosti dosegli ustanovitev ekspertne komisije pri prosvetnem ministru, toda kakor se je izkazalo, zastopniki koroškega pedagoškega modela v razpravah niso prispevali nič bistvenega, razen da so vztrajali pri ločitvenem modelu. Ostali so gluhi za boljše argumente zagovornikov skupnega pouka v dvojezičnih razredih.

Ta gluhoti pač ne obeta nič dobrega za zaključek dela v komisiji in za odločitev strank v manjšinskoškolskem vprašanju. Bomo morali postati spet glasnejši.

-taj-

Komite postavil informacijske table

V petek, 4. septembra, so sodelavci Komiteja za obrambo dvojezičnega šolstva na Koroškem postavili v dveh južnokoroških občinah, na Bistrici v Rožu in v Železni Kapli, velike informacijske table, na katerih so citati škofa Kapellarija in politikov, med drugim prejšnjega zveznega predsednika dr. Kirchschrägerja, o pomenu slovenščine in proti ločevanju v šoli.

Dovoljenje za postavljanje tabel sta dali samo občini Bistrica v Rožu in Železna Kapla.

-wafra-

Politični dogodki — doma in po svetu

PIŠE MAG. JANKO KULMESCH

Avstrijski katoliški Cerkev ne cvetijo ravno najboljše časi — kljub že drugemu papeškemu obisku v naši državi, ki bo drugo leto, mdr. tudi na Koroškem. Tisti, ki so določitev Hermana Groerja za naslednika visoko cenjenega kardinala Königa, predvsem pa Kurta Krenna za pomožnega škofa kritizirali, so to storili z vso upravičenostjo. Pri tem ne gre pozabiti, da je za vse to v prvi vrsti odgovoren papež sam.

Kaj je storil škof Krenn, da bi moral vsak pošten

go se je širila legenda, ki sicer ne odgovarja resnici, a ki zato tem bolj dokazuje živi antisemitizem.

Leta 1961 je tedanji tirolski škof Rust prepovedal vsak kult ter procesije k temu „judovskemu kamnu“. Njegov naslednik Stecher pa je mdr. leta 1985 ponovno obsodil antisemitski značaj te legende. V začetku sta oba škofa za svoje pogumne in jasne besede žela večje proteste, dokler ni preostalo samo še trdo jedro Anderlovih častilcev.

Škof Krenn in antisemitizem

Avstrijec izraziti svojo veliko zaskrbljenost nad razvojem katoliške Cerkve?

Med drugim predvsem to, da je pred kratkim v nekem intervjuju za avstrijski radio javno dal potuho (oz. podporo) našim antisemitom. Konkretno s tem, da je — kljub prepovedi bivšega tirolskega škofa Rusta ter njegovega naslednika Stecherja — branil tiste, ki še vedno častijo t. i. „Anderla iz Rinna“.

Rinn, to je kraj v bližini Innsbrucka. Neka legenda, za katero seveda ni niti najmanjšega zgodovinskega dokaza, pravi, da naj bi 12. julija 1462 judovski trgovci v obliki rituala zaklali dveinpolletnega Andreja Oxnerja. Kmalu nato se je okoli tega Anderla iz Rinna razvil mučeniški kult: k posebni skali (t. i. „Judenstein“) so hodile cele romarske skupine in molile, da bi se Bog maščeval nad „krvoločnim Judom“. Anderl iz Rinna je postal predmet nešteti ljudskih iger in tudi verskega pouka v šolah. Skratka: stoletja dol-

Sedaj pa so ti dobili prominentnega priprošnjika — škofa Krenna. Škofa, ki ima vso podporo od samega papeža. Ta mu je tudi dodelil nalogo, da naj bi v Avstriji skrbel predvsem za akademsko dušo. Očitno je poljski papež resno prepričan, da bo s takim škofom privabil (kritične) intelektualce v naročje Cerkve.

Je poljski papež gluhi in slepi — ali pa potrjuje samo to, da je tudi med Poljaki mnogo takih, ki gojijo poleg pobožnosti do svoje Matere božje predvsem še antisemitske predsodke?

Reakcija krškega škofa dr. Kapellarija ter seveda tirolskega škofa Stecherja na Krennovo podporo antisemitom je bila zato tem bolj razveseljiva: oba sta brez ovinkov zavrnila dunajskega pomožnega škofa. To daje upati.

Kakor tudi dejstvo, da je katoliška Cerkev še vedno znala mnogo dobrega ustvariti za razvoj človeštva — pa čeprav ni bila bogve kako pogosto žegnana z dobrimi nadškofi in papeži.

Delovni pogovor z intendantom Vse avstrijske manjši o bodočnosti manjšin

O aktualnih televizijskih in radijskih vprašanjih in o bodočnosti čeških, madžarskih, hrvaških in slovenskih oddaj v ORF-u so se pretekli torek na Dunaju pogovarjali zastopniki vseh narodnih skupnosti z deželnim in-

Center vodi naš poslanec Karel Smolle, ki je tudi tokrat predsedoval večurnemu živahnemu ter strokovnemu pogovoru. Koroške Slovence sta za-

stopala Andrej Mohar in dr. Borut Sommeregger, ki sta enotno in skupno tolmačila želje naših osrednjih organizacij Narodnega sveta koroških

Obisk iz Lužic

Na obisku na Koroškem se je te dni nahajal znani lužiško-srbski duhovnik, avtor duhovnih in liturgičnih knjig in pripomočkov, kanonik Martin Salowsky iz Chroščic v Zgornjih Lužicah.

Prinesel je s seboj pozdrave tega malega slovanskega naroda v Nemški demokratični republiki, ki je živ dokaz, da narod, ki hoče preživeti in ki se svojim prvina, svoji bitnosti ne odpove, preživi.

Kanonik Salowsky je obiskal številne slovenske ustanove, med drugim Narodni svet koroških Slovencev, Mohorjevo družbo, zavod šolskih sester v Št. Jakobu in bil je gost Kriegllove družine v Zahomcu, kjer ga je sprejel tudi bistriški župnik Stanko Trap in ga je

Niko Kriegl podrobno seznanil z ziljskimi običaji.

V torek, 1. septembra zvečer, je kanonik Salowsky imel v Št. Jakobu zelo odmevno predavanje o Lužiških Srbih, prej pa že v Domu v Tinjah. Na sedežu Narodnega sveta koroških Slovencev je kanonika Salowskega sprejel tajnik Franc Wedenig, v imenu Mohorjeve, kjer si je gost iz Lužic ogledal tiskarno in knjigarno, pa sta ga pozdravila dr. Koren in Hanzi Isop.

HAGO

Handelsgesellschaft m.b.H.

8.-Mai-Strasse 47/II
A-9020 Klagenfurt / Celovec
telefon: 04222/51 45 80
teletex: (61) 3 42 22 50
telefax: 04222/51 45 80 15

Bankverbindung: Zentralsparkasse und
Kommerzbank Wien, Fil. Klagenfurt
BLZ: 18.253 Kto. Nr. 437.121.106

V glavi pisem podjetja „Hago“ pod točko „Bankverbindung“ ne zasledimo niti Zveze slovenskih zadrug, niti kake Posojilnice. Mar „Hago“ nima pri nobeni slovenski banki konta?

dr. Rudolfom Nagillerjem: ne skupno in enotno skih oddaj v ORF-u

tendantom ORF-a, dr. Rudolfom Nagillerjem. Pogovor med pooblaščenim zastopnikom generalnega intendanta Teddija Podgorskega in Čehi, Madžari ter Hrvati na Dunaju in na Gradiščanskem je organiziral dunajski Center narodnih skupnosti.

Slovencev in Zveze slovenskih organizacij.

Posebno je treba ob tej priložnosti omeniti dejstvo, da je dunajski Center vabil vse centralne organizacije avstrijskih narodnih skupnosti. Tudi take, ki se še niso mogle odločiti za sodelovanje oz. ki niso zastopane v odborih in kuratoriju Centra.

S tem je Center pod vodstvom Karla Smolleeta ter njegovih sodelavcev Marijana Pippa in Richarda Grilca pokazal svojo široko zasnovanost. Smollejeva zasluga pa je, da je z ustanovitvijo Centra povezal ob takih priložnostih vse avstrijske manjšine. Zato bi bilo zelo prav, da bi se tudi ZSO dokončno odločila za popolno sodelovanje pri Centru, saj moremo na Dunaju vedno enotno in skupno nastopati,

če hočemo biti pri vseh naših željah in pravicah uspešni.

Boce

Občina Bilčovs zaključuje adaptacijska dela stare šole za potrebe otroškega vrtca.

Bilčovs: Kdo bo dobil delovno mesto v otroškem vrtcu?

Občina Bilčovs zaključuje adaptacijska dela stare šole za potrebe otroškega vrtca, ki bo odprl vrata v začetku oktobra tega leta. Občina je razpisala dve mesti za otroški vrtnarici. Po izjavi podžupana Franca Gasserja bo otroški vrtec voden dvojezično in sicer v dveh skupinah. Ena skupina bo po temtatem dvojezična in urad zveznega kanclerja bo financiral dvojezično vrtnarico.

Za delovno mesto se potegujeta dve domači izobraženi otroški vrtnarici in sicer Rezi-ka Kolter in Renate Juritsch. Poleg tega je oddala prošnjo za nastavitev tudi domačinka Kristjane Kruschitz, ki je za-

ključila študij medijske didaktike in pedagogike.

S tem je neke rešeno vprašanje enojezične otroške vrtnarice, vprašanje dvojezične vrtnarice pa dela občini preglavice, ker ni razjasnjeno, ali ima Kruschitzeva kot akademska izobraženka ustrezno kvalifikacijo za vodenje otroškega vrtca.

Kot nam je dal informacijo g. Lackner od pristojnega urada na deželni vladi, mora imeti otroška vrtnarica po smernicah za nastavitev v občinskih vrtcih šolo za otroške vrtnarice. Po njegovem mnenju visoko kvalificiran študij ne upravičuje nastavitve v otroškem vrtcu.

Vsekakor pa bi bilo po človeški logiki in pa po kriterijih objektivizacije pri nastavljanju pametno, da občina pomaga priskrbeti Kruschitzevi njenim kvalifikacijam primerno delovno mesto, kar bo tudi za njo dolgoročno zadovoljiva rešitev, v otroškem vrtcu pa da prednost tistima, ki imata za vodenje otrok primerno izobrazbo.

O tej zadevi pa bo odločal občinski odbor na svoji prihodnji seji. Vprašanje je le, ali bo to občinsko sejo vodil še v poletih mesecih poslevodeči podžupan Franc Gasser, ali bo to v Bilčovsu še kočljivo vprašanje moral rešiti občinski odbor pod vodstvom župana Hanzija Ogrisa.

Bo v Topšportu delalo samo še 10 ljudi?

Nadalje beremo v „Delu“ (29. avgusta 1987), da je za podjetje Toper v Celju za lansko leto bila ugotovljena „dotatna izguba od 800 do 900 milijonov dinarjev, nastala zaradi prevrednotenih zalog in tožbe tujega partnerja za jadrane deske“. Potem piše „Delo“ dobesedno: „Sozd Merx kot sanator predlaga, naj odgovorni občinski dejavniki s skupno akcijo izgubo pokrijejo do konca leta, za kar naj bi zagotovila denar Ljubljanska banka. Toprova firma Topsport v Pliberku bo do konca leta prigospodarila 21 milijonov šilingov izgube (v drugem trimesečju je dosegla skoraj štiri milijone šilingov), dolgovi v avstrijskih bankah pa so preseglji 18 milijonov šilingov.“

Sicer je še pred kratkim izrazil direktor pliberškega Topšporta Uršic svoj optimizem, da bo Topšportu dolgoročno uspelo ustvariti spet približno sto delovnih mest, a sedaj prihajajo iz Slovenije druge, precej bolj žalostne vesti. Kakor piše ljubljansko „Delo“, je „najresnejši kandidat za prevzem Topšporta, ki je veliko obetal, a ga je vodstvo očitno zavozilo, konjiški Konus. Prevzeti ga je pripravljen vključno z dolgovi in desetimi delavci ter ponuditi zanimiv in dolgoročno obetaven program“. Z drugimi besedami: v Topšportu naj bi v bodoče našlo delo maksimalno 10 ljudi — kar bi bilo brez dvoma hud gospodarski udarec za Pliberk in njegovo okolico.

Kakor smo že poročali, je v zadnjih tednih odpustilo pliberško podjetje Topšport okoli 40 sodelavcev, medtem ko je to podjetje v svojih najboljših

časih zaposlovalo okoli 90 sodelavcev in jih je zdaj preostalo samo še okoli 30. Prizadeta je tudi Topšportova podružnica v Železni Kapli, kjer so že

pred nekaj meseci ukiniteli proizvodnjo pletenin in odpustili tam zaposlene.

Pred dvema letoma je Topšport pomagal firmi Toper v Celju, da je ta mogla ustanoviti tovarno rokavic v Bosni. Zdaj pa je premalo naročil celo za pliberško tovarno...

Vzrok tega stanja je mdr. tudi dejstvo, da se matična firma Toper zopet nahaja pod prisilno upravo in jo občina Celje skuša postaviti na bolj zdrave noge.

Sicer se po internih informacijah sliši, da išče Topšport nov, bolj rentabilen proizvodni program. Najbolj verjetno pa je, da bodo hoteli zaposlovati samo še peščico ljudi v proizvodnji, v glavnem pa da se bodo ukvarjali le še z importom in eksportom.

„Globaški puebi“ — sreča za Globasnico

Globasnica ima to srečo, da ima „Globaške puebe“. Pred tremi leti so se združili v zbor, a svoje dejavnosti ne omejujejo samo na petje. Puebi iz Globasnice so aktivni na vseh področjih — od kulture preko športa pa do politike. Leta 1985 so se „Globaški puebi“ tudi opogumili in priredili globaško žegnanje tako, kakor je bilo v „starih cajtih“ pravzaprav samoumevno. Prihodnjo soboto in nedeljo bo že tretjič globaško žegnanje v režiji „Globaških puebov“.

Bilo je jeseni leta 1984, ko je nekega večera sedela večja skupina fantov iz Globasnice in okolice okrog mize v Šoštarjevi gostilni. Večina teh fantov ni bila vključena v kulturno delo. Ob dobrem razpoloženju in prepevanju se je porodila zamisel, da bi v Globasnici ustanovili zbor, v katerem bi bili vključeni vsi globaški mladinci. Idejo so puebi takoj pozdravili — posebno še zato, ker je v njihovem krogu sedel mladi študent glasbe Janez Gregorič, ki se je takoj zavedal potrebe, da bo treba to gostilničarsko petje „mav spilliti“.

Že nekaj mesecev navrh so „Globaški puebi“ imeli svoj prvi koncert. Ker pa še niso imeli naštudiranih toliko pesmi, da bi lahko oblikovali celovečerni koncert, so se odločili povabiti na koncert še druge mlade zbere. Prvi koncert „Globaških puebov“ pod geslom „Odmev mladih glasov“ je bil v avli ljudske šole, ki bi skoraj ne mogla sprejeti vseh poslušalcev. Tedaj so nastopili tudi še „Suški okteti“ in dekleta iz Sel. Medtem pa je postal ta koncert že tradicionalna globaška prireditev, na kateri nastopajo vsak november mladi zbori iz Roža, Podjune in Slovenije.

Po tem uspehu so „Globaški puebi“ začeli razmišljati o požitviti starih šeg in navad v domačem kraju. Najprej so se odločili za Florijanovo petje v Globasnici. Na predvečer sv. Florijana se puebi zbirajo in gredo od hiše do hiše prepe-

vat „Eno pesem hočemo vam zapeti, od sv. Florijana...“.

Globašani so poživitev te šege pozdravili z velikim veseljem in se izkazali kot odlični gostitelji ter darovalci jajc. Seveda pa je prvo Florijanovo petje povzročilo pri še neizkušeni pevcih tudi nekaj neljubih pripetljivajev. Tako je neki pevec pri zadnji hiši stopil s svojimi velikimi nogami naravnost v koš nabranih jajc in uničil zaslužno večerjo pevcev. Kljub temu so se kot zaključek spekle „šentice“, kakor to zahteva tradicija.

Ravno ta doživeta skupnost je pripomogla k temu, da je zbor v tem času narasel na 25 puebov. Ker se niso hoteli zadovoljiti samo s tradicionalnim Florijanovim petjem, so se odločili, da dajo globaškemu žegnanju, na katero sta do tedaj spominjala samo pranganje in pečenka, obliko in vsebino, kateri sta bili v tako imenovanih „starih cajtih“ skoraj samoumevni. Globaško žegnanje do tedaj ni prišlo prav do veljave: na eni strani je trpelo zaradi priljubljenosti rozalskega žegnanja, na drugi strani pa so Globašani mislili, da so še preveč zmučeni od pliberškega jormaka.

Globaški puebi vabijo na

GLOBAŠKO ŽEGNANJE

V soboto, 12. septembra 1987, ob 20.30 uri pri ŠOŠTARJU ples z ansambлом „Gorenjci“ — V nedeljo, 13. septembra 1987, po pranganju „srečanje pod farno lipo“. Igrajo „Fantje treh vasi“. — Ob 20. uri koncert vseh globaških zborov pri Šteklju v Globasnici. Nato ples z znano skupino „Dixer Edelweißtrio“.

Toda kljub vsem tem pomislekom in dogodkom so „Globaški puebi“ začeli leta 1985 s pripravami na prvo globaško žegnanje v svoji režiji.

V soboto zvečer nastopa kak znan ansambel, ki skrbi za dobro razpoloženje pri Šoštarju. V nedeljo po pranganju pa so Globašani vabljeni pod lipo pri farovžu. Tam prepeva-jo stari in mladi, domači godci pa skrbijo, da ni „kakšne pavze“. Vrh tega poskrbijo „Globaški puebi“ vsako leto za kak poseben dogodek pri tem srečanju, ki gotovo tudi doprine-se svoj delež k pravemu domačemu in prijateljskemu razpoloženju. Za zaključek globaškega žegnanja pa nastopijo ob večerni uri pri Steklju vsi globaški zbori ter kak ansambel. S pomočjo obrtnikov in domačinov se nabere tudi izkopiček, katerega so lani namenili za orgle v globaški farni cerkvi.

Poleg te dejavnosti se „Globaški puebi“ seveda zavedajo potrebe stalnega izobraževanja, bodisi na vajah bodisi na drugih seminarjih. In ker še nimajo primerne obleke, prireja-jo tudi na velikonočno nedeljo velikonočni ples in srečolov. Tako upajo, da bodo že kmalu lahko pozdravili svojo publiko tako z domačo pesmijo kakor tudi v lepi „uniformi“.

Pa še to: „Globaški puebi“ ne vidijo samo zgolj specifičnih globaških potreb, temveč tudi druge, na „višji ravni“. Zelo jim je npr. pri srcu ogrožena glasbena šola. Tako hočejo storiti vse, da bi rešili vsaj globaški oddelek Glasbene šole. Zato bodo 24. oktobra priredili s slovenskim oddelkom ORF hitparado in ples z znano skupino „Rendez-vous“. Dobiček iz prireditve (prireditve bo pri Šoštarju) je namenjen Glasbeni šoli.

FRKA

NAŠ TEDNIK: Kako si prišel do te zamisli, da bi si zgradil grad?

HANZEJ ELBE: Jaz se zelo zanimam za gradove. Ko sem še obiskoval ljudsko šo-

„Ne morem si predstavljati, da bi gradil normalno hišo...“

lo, sem že delal modele za male gradove. Tudi sem že takrat zelo rad obiskoval in si ogledoval gradove. Seveda še takrat nisem mislil na to, da si bom zgradil svoj lastni grad. Danes pa si ne morem predstavljati, da bi si zgradil normalno hišo.

NAŠ TEDNIK: Ali si imel na začetku težave glede dovoljenja in zidanja?

HANZEJ ELBE: Z gradnjo sem začel leta 1976. Takrat sem imel v načrtu, da bi si zgradil normalno gospodarsko poslopje. Za grad sam nisem imel nobenih načrtov. Ko sem začel z gradnjo, še sam nisem znal zidati. Zidal sem suho, da bi se pač naučil. Da bi pa hitreje šlo, sem si v začetku tudi poiskal zidarja. Zidanje gradu pa sem načrtoval sproti. Ko je bilo končano pritličje, sem začel načrtovati prvo nadstropje. Že v starih časih so gradove zidali na ta način.

NAŠ TEDNIK: V katerem stilu gradiš svoj grad?

HANZEJ ELBE: Obdelani so razni stili. Opremo bom naredil takšno, kakršna je bila včasih. Vse to pa bo nastalo v moji delavnici, kakor so tudi ostale reči nastale v moji delavnici. Tla so lesena. V galeriji in na stopnicah sem sam polagal marmor. Strope sem okraševal z različnimi okrasi (stukaturami) in jih poslikal.

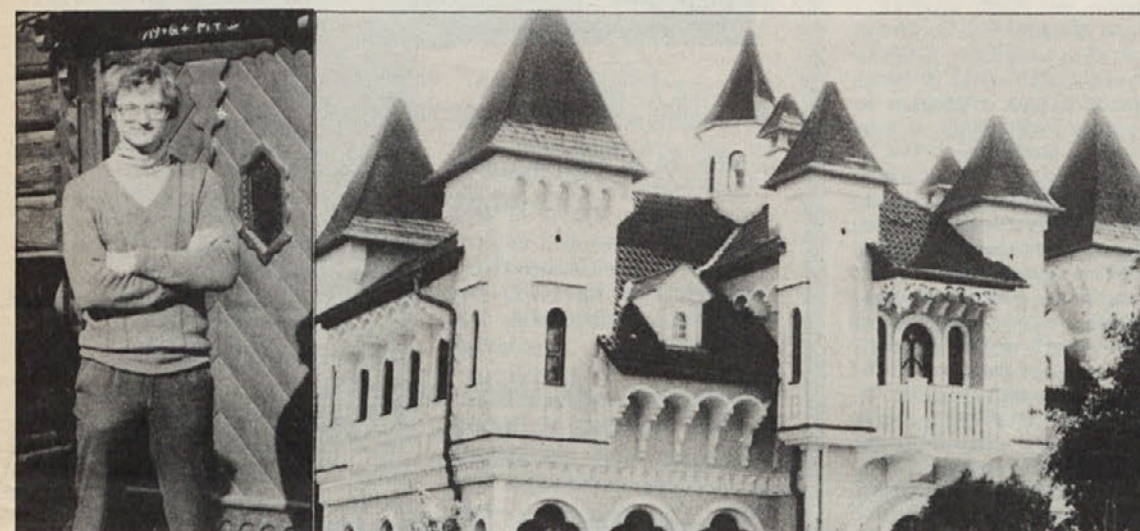
NAŠ TEDNIK: Če bi pogledala na hitro skozi grad, nalletiva pri vhodu na bogato okrašena vrata.

HANZEJ ELBE: Vrata so iz dobovega lesa. Tri mesece sem jih delal in delal. Seveda sem se pa spomnil, da jih bo treba tudi obesiti in tukaj sem naletel na precejšnjo težavo. Ker sem jih tako dolgo obdeloval, so postala vrata precej težka. Sam sploh nisem bil zmožen, da bi jih obesil. Poklical sem vso sosesčino, katera mi je pomagala, da so vrata prišla tja, kamor sodijo.

N A Š

S Hanzijem Elbejem
se je pogovarjal
Valentin Smrečnik.

G O S T

NAŠ TEDNIK: Ko prideva skozi ta lepa vrata v galerijo, opazim, da je, čeprav ni oken, precej svetlo. Kako ti je pa to uspelo?

HANZEJ ELBE: Če se ozreš na strop, zagledaš slikano kupolo. Nad kupolo pa je stolp, ki ima 12 oglede. Ta reflektirajo sončne žarke direktno v notranjost galerije. Okrog galerije imam razporejene sobe (biblioteko, kuhinjo, dnevno sobo, atelje, itd.)

NAŠ TEDNIK: Če se po stopnicah povzpneva v prvo nadstropje, nehote prideva v sobo, ki je zaenkrat najbolj vidna.

HANZEJ ELBE: Ta soba je delala največje napredke. Okrasil sem jo od stropa do tal s slikami in stukaturami. Soba imam predvideno za razstavo lastnih olnjatih slik. Poleg zidanja in načrtovanja svojega gradu se namreč v zimskem času posvetim tudi slikanju. Nabralo se je že veliko število slik. Največ so kopije starih mojstrov in domače pokrajine ter tihožitja.

NAŠ TEDNIK: Kaj te je spodbudilo k slikanju?

HANZEJ ELBE: Že v šoli

sem rad slikal. Intenzivno sem se začel s tem ukvarjati, ko sem bil star 18 let. Povod temu je bila knjiga španskega slikarja Velasqueza. On me je tako fasciniral, da sem ga takoj začel kopirati. Seveda pa je prva slika v mojem življenju predstavljala grad. Največ slikam z oljnatimi barvami na platno in s svinčnikom.

NAŠ TEDNIK: Če hodim po Podjuni, večkrat opazim tvoje delo. Katera so torej tvoja dela?

HANZEJ ELBE: Slikal sem na stanovanjske hiše. V večji meri pa obnavljam križe.

NAŠ TEDNIK: Pozimi vidim v tvoji delavnici več kmečkih skrinj.

HANZEJ ELBE: V tem času popravljam in slikam skrinje. Večkrat pa dobim skrinje, ki so že čisto pokvarjene, a jih vseeno obnovim. Poleg tega obdelujem še rezane skulpture iz lipovega lesa.

NAŠ TEDNIK: Kot mizar imaš gotovo največ opravka z lesom. Je to tudi vzrok, da imaš toliko oken v gradu?

HANZEJ ELBE: Grad ima 48 lesenih oken, ki imajo vsa okrogla oboke. Izdelal sem vse sam, tudi šipe, katere so v raznih barvah. Na fasadi je nad 400 komadov stukaturnih delov, ki so z belim cementom vlti v raznih ornamentih. Tudi streho, katera ima 7 stolpov, sem sam zvezal.

NAŠ TEDNIK: Kje pa dobiš ves ta les, ki ga uporabljaš?

HANZEJ ELBE: Ker sem mizar, se nehote zanimam tudi za žage. Slučajno se mi je posrečilo, da sem odkupil v Podroju od grofa Rosenberga žago. Žaga stoji ob globaškem potoku, ki žene že od zdavnaj vse naprave v tem posloplju. Ko sem jo prevzel, je bila v katastrofalnem stanju. Neki starejši kolega je takrat prišel na žago in mi povedal, da sem jo odkupil pet minut pred razpadom. V teku enega leta sem s prijateljem žago popravil tako, da zdaj spet žaga, je to žaga, ki reže dobro, ne da bi onesnaževala okolje.

NAŠ TEDNIK: Hvala lepa za pogovor!

V najnovšem času postaja Globasnica še bolj znana. Ne samo zaradi izkopanin pri Sv. Hemi, ampak tudi zaradi človeka, ki je uresničil svoje sanje. Hanzijem Elbe, star 35 let, si je namreč postavil svoj grad. Turisti in časnikarji iz vseh predelov Evrope občudujejo Hanzijeja Elbeja in njegovo stavbo. Že večkrat smo lahko po televiziji (tudi onstran meje) spoznali posebnosti gradu. Kot izučen mizar je pri gradnji izvrševal veliko sebi tujih poklicev. Da je vsestransko talentiran, pa lahko opaziš, če prideš v njegovo delavnico ali če se sprehajaš po podjunki dolini.

Brnca — SPD „Dobrač“: društveni izlet na Triglav

Društveniki SPD „Dobrač“ in nekaj sosedov smo v začetku preteklega tedna napravili izlet v Julijske alpe, predvsem seveda z namenom povzpeti se na sam Triglav. Petnajst se nas je tako zbralo, od tega tretjina dobrih petdesetletnikov, dva celo že preko 60; kar dve tretjini pa sta ta podvig napravili prvič. Za vodiča se nam je pridružil na Bledu naš dobri prijatelj, znani slovenski alpinist in upravnik Triglavskega narodnega parka Janez Bizjak, ki je v obče znan na Koroškem po svojih zanimivih predavanjih.

Polni pričakovanj smo na Pokljuki zapustili vozila, si oprtali nahrbtnike in vzeli pot pod noge proti Vodnikovi koči 1815 m visoko. Po kratkem predahu smo nadaljevali pohod proti Triglavskemu domu v višini 2515 m. Sonce je neusmiljeno pripekalo, ko smo se po Kalvariji (po pravici nosi to ime) povzpinali, vendar že močno utrujeni, v višino. Nepopisno ugodje, ko se na koči znebiš nahrbtnika, prepotenega perila in zaužiješ lonček čudovito osvežujočega toplega čaja. Toda že naslednji hip velja mogočnemu Triglavu, čigar čar te omamlja, te vabi, izziva. Četvorica naših podleže klicu in se odpravi na vrh. Ostali se krepčamo, ogledujemo okolico, dokler ne leže mrak na zemljo. V veselem razpoloženju in ob pesmi hitro minejo urice — počitek. Še pred sončnim vzhodom smo spet na nogah. Še zadnje priprave, ta in oni nekam zaskrbljeno pogleda v strmo skalovje, ki je že polno življenja, pa že se sam znajdeš v pečinah. Vzpon je strm, z vsakim korakom se večja prepada, v skale vsekane stopnice so zglajene od tisočih nog, ki jih prehodi, a klini držijo. Še predno se dodobra zaveš, si na Malem Triglavu 2725 m, od tam še malo „sprehoda“, proti koncu malo vzpona in že si ga osvojil, kralja Julijceva. Triglav s svojimi 2864 m je zares pravi simbol slovenskega naroda (Vse je vihar razdjal, narod pa zmiraj stal...) in zato pravcato romajo

skupina za skupino na ta vrh, ki pogled z njega stotero poplača ves trud. Tudi med nami je sama radost in naravnost presrečen je Pajovcev oče, Franc Wutti, s svojimi 64 leti — uresničil se mu je več ko tridesetletni sen in solznih oči ogleduje očarljivi gorski svet, ki se majestetsko dviga iz bele, meglene odeje, pokrivačo doline. Tam s severa pozdravlja domača Jepa, Osojščica, Dobrač, z zapada Mangart, Jalovec, Montaž... Še in še razlaga Janez, a misli svobodno potujejo naprej v sončne višave, oči se radujejo in vsrkavajo lepoto vase kakor rosna kaplja prve sončne žarke. Pod nami, nekaj sto metrov, naše prenočišče Triglavski dom, malo naprej Staničeva koča, nasprotno dom Planika, v ozadju Vodnikov dom.

Še malo sanjarjenja in treba se je posloviti od znamenitega Aljažvega stolpa, od vrha, ki se nam je tokrat pokazal od svoje najlepše strani. Sedaj se naša pota ločijo; medtem ko se večina odpravi proti Doliču in naprej do Koče pri Triglavskih jezerih, uberejo ostali pot proti Planiki, Vodnikovemu domu, nazaj na Pokljuko. Prva skupina podaljša izlet za en dan in se šele v sredo vrne preko Komarče in Doma Savice do izhodišča.

Ni manjkalo naporov in znoj je tekel v potokih, a spomin na ta izlet bo ostal vsem nepozaben.

F. Č.

OBVESTILO

dekletom, ki se še odločajo, kam v novem šolskem letu

V zavodu šolskih sester v Št. Jakobu v Rožu je še možen vstop v dvojezično enoletno gospodinjstvo šolo, ki nudi absolventkam s svojim bogatim in privlačnim učnim načrtom pridobitev vsestranskega znanja, ki ga od sodobnega dekleta zahtevajo trenutne okoliščine današnjega standarda.

Prav tako je še nekaj prostorov v triletni strokovni šoli, ki s svojo dvojezičnostjo ustvarja najuspešnejše zagotovilo za nadaljnjo zaposlitev. Za sprejem v triletno strokovno šolo je potreben test, ki bo 14. septembra.

Prijave so možne osebno v šolski pisarni, po telefonu št. 0 42 53 / 3 43, ali pismeno na naslov:

Strokovna šola za gospodarske poklice
Št. Peter 25,
9184 Št. Jakob v Rožu

V Casinu Vrba:

AUSTRIA 3 - TBWA

„Faites vos jeux.“ Najlepše stvari v življenju se zgodijo popolnoma nepričakovano

Večer se je začel obetajoče. Z Black Jackom in kozarcem sekta pri baru. Pri mizi Baccara so ravnokar začeli z novo igro. Vleklo me je v vrt, kajti ruleta je bila višek večera. Stavim svoj dobiček iz igralskega avtomata. Imel sem srečo! V Casinu Vrba. Dnevno od 16.00 ure naprej. Za vstopnino šil. 170,— dobite že svoj prvi dobiček — 4 žetone v vrednosti šil. 200,—. Parkirišče Vam je brezplačno na mnogo sreče in dobro zabavo.

Zelimo Vam **CASINOS AUSTRIA**
Večer poln čara in šans

Tečajniki Kat. socialne akademije bili na Rebrci

Več let že sodelujejo koroški Slovenci s Katoliško socialno akademijo na Dunaju. Skoraj vsako leto se udeležijo en Slovenec trimesečnega tečaja Katoliške socialne akademije, na katerem se ukvarjajo s politiko, socialno etiko in z gospodarstvom. Pretekli konec tedna pa so imeli tečajniki lanskega leta srečanje v Komendi na Rebrci. Prišli so iz Zgornje in Nižnje Avstrije ter Predarlske.

Da je prišlo do tega srečanja, za to gre zasluga Francu Jožefu Smrtniku, ki se je lani prav tako udeležil tečaja Katoliške socialne akademije. Tečajniki so se zelo zanimali za problem koroških Slovencev, ki jim ga je Franc Jožef Smrtnik skušal razložiti čim

bolj natančno. Ogledali so si tudi muzej pri Peršmanu, kjer jim je kustos muzeja Andrej Mochar obširno tolmačil upor koroških Slovencev proti nacizmu.

Nadalje jim je Franc Jožef Smrtnik pokazal novo kapeliško zdravilišče, na Obirskem so se udeležili tudi slovenske božje maše — skratka: skušali so čim bolj spoznati slovenski živelj ter njegovo ožjo domovino.

Pravo domačo gostoljubnost pa so še posebno dobro doživeli v Komendi na Rebrci: za to velja naša posebna zahvala Anici Fugger, ki jo poznamo med drugim kot odlično kuharico.

Čestitamo!

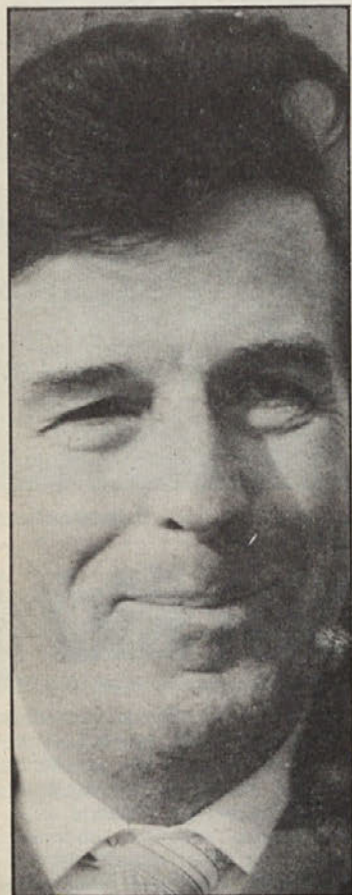
V Smiklavžu ob Dravi je praznoval 80-letnico gospod Matevž Fritz. Zvestemu bralcu Našega tednika čestitamo k visokemu življenjskemu jubileju in mu želimo še mnogo let v krogu svojcev.

V Schwarzachu je diplo-

mirala za medicinsko sestro Veronika Kassl iz Štriholč. Vsi, ki jo imajo radi, ji čestitajo in se z njo veselijo.

Pri Gražarju v Štebnu pri Globasnici praznuje Ljudmila Writz 69. rojstni dan, Marija Writz 77. rojstni dan, obe pa v kratkem tudi god. NT iskreno čestita!

Čestitamo

Janez Kolter iz Žvabeka, dolgoletni občinski odbornik, predsednik KPD „Drava“ ter odbornik domače posojilnice in zadruga, je prejšnji petek praznoval svojo 60-letnico. Za ta jubilej mu želijo obilo zdravja in božjega blagoslova — EL Suha, KPD „Drava“, Klub občinskih odbornikov in Naš tednik. Na mnoga leta!

Danijela Prajnik iz Grabalje vasi in njen ženin Erik sta si pred nedavnim obljubila večno zvestobo. Iskreno čestitamo.

Rozalija Einspieler, pd. Foltova mama iz Zgornje vesce pri Bilčovsu je obhajala svoj 92. rojstni dan. K temu visokemu življenjskemu jubileju ji izrekamo iskrene čestitke.

Johani Siberčnik iz Celovca želimo vse najboljše za njen 60. rojstni dan.

Lipejev oče iz Dul obhaja te dni svoj 87. rojstni dan. Želimo mu obilo božjega blagoslova in predvsem tudi zdravja.

Pepi in Gabrijela Novak iz Bele pri Železni Kapli praznujeta 15 let poroke. Iskreno čestitamo.

Angeli Polanšek iz Železne Kaple veljajo naše iskrene čestitke za njen 77. rojstni dan.

Feliks Piček iz Škofič je te dni srečal Abrahama. Želimo mu obilo zdravja, zadovoljstva ter božjega blagoslova.

Marija Žunter iz Črgovič pri Šmihelu praznuje svoj 64. rojstni dan. Iskreno čestitamo.

Naše čestitke veljajo tudi Jerici in Viktorju Hirm iz Gorenč pri Rudl, ki praznujeta diamantno poroko.

Jože Boschitz razstavlja pri Joklnu

Inštalacije v prostoru — to je naslov najnovejše razstave akad. slik. Jožeta Boschitza pri Joklnu. Boschitz je že pri zadnji razstavi pri Joklnu nakazal smer stroge in radikalne redukcije; tedaj je par potez predstavljalo celotno izpoved slike. To reduciranje na najosnovnejše, na najnujnejše je pričujoče tudi pri „inštalacijah“, kakor umetnik imenuje dva lesena človeška torza in leseno konstrukcijo, ki je podobna strešnemu ogrodju kozolca. Saj je ta lesena inštalacijska trojica postavljena v čisto golo in prazno sobo, od ostalega sveta pa transparentno ločena z rešetko.

Boschitzeva razstava je pri Joklnu odprta do 29. septembra.

-wafra-

Obvestilo

31. 8. 1987, sem odprla prakso za fizioterapijo v Košatovi ulici 115 / Koschatstr. 115, 9020 Celovec / Klagenfurt.

Delam: v ponedeljek, sredo in petek od 8. do 12. ter v torek in četrtek od 15. do 18. ure.

Prijave za terapijo po telefonu: (0 42 22) / 51 59 17.

Za bolnike, ki težko hodijo, hišni obisk.

Sodelujem z vsemi bolniškimi blagajnami!

Marta Messner Kreutz

Libuče: Poslovili smo se od Kušejeve mame

V soboto pred gornjelibuškim žegnanjem so Kušejeva mama iz Spodnjih Libuč za vedno zatisnili svoje oči. Poslovili so se od nas v trdni veri, da konec zemeljskega bivanja še zdaleč ne pomeni, da je s tem vsega konec. Saj so v resnici šli k Večnemu sodniku po zaslužen plačilo ter v zavesti, da se bomo z njo spet srečali — kakor to med drugim opeva znana pogrebna pesem „Nad zvezdami“.

Življenje Kušejeve mame, Terezije Čik (roj. Burjak) je v prvi vrsti poznalo cilj: „Moli in delaj!“ Kot kmetica so Kušejeva mama imeli — skupno s svojim možem Lojzom — polno trdega dela na posestvu, kot mati treh otrok, Hermana, Lojza in Stanka, polno materinske ljubezni in požrtvovalnosti, kot faranka polno resničnega smisla za vero in Cerkev, kot koroška Slovenka pa so dejansko trpeli za svoj narod. V tem smislu so vzgojili tudi svoje otroke, ki te vrednote dajejo že naprej svojim mladim rodovom.

Kakšno spoštovanje pri domačinih in znancih so Kušejeva mama uživali, je mdr. dokazal njen pogreb. Lepa množica žalnih gostov, vrsta duhovnikov in predstavnikov javnega življenja ter domači pevci so prišli k sv. Andreju, da bi se poslovili od rajne. In da bi ji še enkrat rekli: Hvala Vam, draga mati, za vse dobrote, katerih smo kdajkoli bili deležni.

Kušejeva mati pa niso bili samo dobra žena ter zvesta pripadnica Cerkev in našega naroda, bili so tudi človek, ki zna z veliko potrpežljivostjo in hrabrostjo prenašati vse krivice ter telesne muke. Bodisi, ko so bili izseljeni, bodisi, ko so morali trpeti še druge krivice. Predvsem pa tudi, ko so po hudih operacijah bili privezani na bolniško posteljo.

Toda kljub vsemu temu so izžarevali optimizem in zdravo veselje — kakor ga lahko izžareva samo nekdo, ki živi v miru s sabo in z okoljem. Zato smo tudi trdno prepričani, da bodo „na onem svetu“ prejeli bogato ter zaslužen plačilo.

Zahomčani bili na Češkem

Mladi zahomški skakalci so letos že začeli s pripravami na zimsko sezono. Pretekli teden so bili najmlajši na tekmovanju na Češkem. Tekmovanje se je odvijalo na plastiki in mladi Zahomčani so se odlično odrezali. Thomas Kuglitsch je zmagal, Manfred Schnabl in Markus Müller pa sta se uvrstila na peto oz. deseto mesto. Zahomški skakalci se bodo letos pod vodstvom trenerja Franca Wiegeleta pripravljali še v Bechtsgadnu in v Eisenerzu.

Kušejeva mama Terezija Čik z vnukinjo

Prizadetim sorodnikom, predvsem možu Lojzu in sinovom z družinami, pa izrekamo naše odkrito sožalje.

-kuj-

● Zahomec

ŠTEHVANJE — rej pod Ilpo
Čas: nedelja, 13. septembra 1987, ob 14. uri
Kraj: Zahomec

● Celovec

POLITIČNO IZOBRAŽEVANJE
Zelena politična akademija (Bildungswerkstatt Kärnten) se srečuje vsak prvi torek v mesecu, ob 19.30, v Celovcu, Rosentalerstraße 1, 1. nadstropje. Vabljeni so predvsem občinski odborniki, pa tudi politično zainteresirani

● Vogrče

9. nogometni turnir DSG
Sobota, 12. septembra 1987:
13.00 začetek nogometnega turnirja
19.00 tradicionalni večer z jedmi na žaru
Nedelja, 13. septembra 1987:
10.00 nogometni turnir
13.00 tekmovanje za otroke
17.00 finale
19.00 razglasitev zmagovalcev

Gospodarska ofenziva . . .

(Nadaljevanje s 1. str.)

Predsednik KEL drž. poslanec Karel Smolle je v zadnjem času nekajkrat opozoril na katastrofalne posledice restriktivne gospodarske politike koroške deželne vlade. Zahteval je takojšnje ukrepe predvsem za južnokoroško obmejno regijo, kjer so trenutno tudi že obstoječa delovna mesta resno ogrožena. Deželni glavar Leopold Wagner je zdaj končno reagiral in najavil gospodarsko ofenzivo za južno Koroško.

Karel Smolle je Wagnerjevo napoved pozdravil in dejal, da bo seveda potrebno ob določenem času Wagnerja opomniti na njegove obljube. Smolle je dejal, da je Wagner zdaj potrdil mnenje KEL, da je južnokoroška regija gospodarsko slabo razvito področje, ki nujno potrebuje gospodarskih ukrepov — predvsem na področju delovnih mest. Zato Smolle pozdravlja prav vsako gospodarsko iniciativo, ki koristi vsem prebivalcem južne Koroške.

Smolle je nadalje opozoril na žalostno poglavje državljane industrije „Austria-Draht“ v Borovljah. Pred vsakimi volitvami, tako Smolle dalje, zagotavljajo vsi, da so „Borovlje rešene“. Tudi Wagner je dal že isto obljubo. Trenutni razvoj pa kaže, da se položaj še vedno slabša, saj podjetje še vedno odpušča delojemalce.

Tržni referent mag. Raimund Grlic

Mesarski mojster Andrej Stefitz (desno) pavzira . . .

Pliberška Posojilnica — bogato okrašena

Občinski odborniki EL Pliberk, pliberški mestni župnik A. Kulmež in mestni svetnik F. Kumer pri otvoritvi jormaka

Pliberški jormak — v soncu in dežju

Slike: Marijan Fera

Letošnji pliberški jormak se je odvijal po znani metodi „kalt-warm“ („mrzlo-toplo“). V soboto sončno ter zelo toplo, v nedeljo ni manjkalo dežja, bliska in groma, v ponedeljek pa je bilo vreme spet bolj prijazno. Podobno se je moralo goditi tudi raznim „kramarjem“ ter gostilničarjem. Kdor pa je lahko na vsak način zelo zadovoljen, je občina, kajti število razstavljalcev in drugih „gšeftarjev“ je bilo razveseljivo visoko.

To se je videlo že v soboto popoldne, ko so se podjetja z okrašenimi vozovi (oz. avtomobili) odpravljala na jormaški travnik.

Seveda je pri slavnostnem odprtju jormaka v „libuški uti“ bilo zastopano vse, kar je pač na (južnem) Koroškem prominentnega: od deželnega glavarja Wagnerja preko številnih občinskih odbornikov (mdr. frakcije EL Pliberk pod vodstvom mestnega svetnika Frica Kumra) in do predsednika NSKS dr. Matevža Grlica in tajnika ZSO dr. Marjana Sturma. V naši sredi pa mdr. bili tudi zbornični svetnik dipl. inž. Štefan Domej, njegov predhodnik in oče ekon. svet. Ignac Domej ter pliberški mestni župnik Alojzij Kulmež. Kar morda marsikateri bra-

lec Našega tednika še ne ve: pliberški župnik je „hišni gospodar“ jormaškega travnika, s tem pa pravzaprav tudi jormarka.

Župan Mikusch in podžupan mag. Raimund Grlic, ki je tržni referent in ki je v svojih otvoritvenih besedah — podobno kakor župan Mikusch — pozdravil slovenske udeležence tostran in onstran meje v njihovem materinem jeziku, sta v imenu občine povabila k Brezniku predstavnike obmejnih občin v Sloveniji in občine Maribor na večerjo. Tega srečanja so

se udeležili tudi zastopniki EL Pliberk z mestnim svetnikom Fricem Kumrom na čelu (EL se še v posebni meri zavzema za plodovito sodelovanje med občinami tostran in onstran meje), nadalje predsednik NSKS dr. Matevž Grlic, bivši tržni referent Stanko Vauti in občinski odbornik Gottfried Stöckl. Ravenski župan Maks Večko, njegov pliberški kolega Franc Mikusch in mestni svetnik Fric Kumer so v zdravilcah skupno izpostavili potrebo po še večjem obojestranskem sodelovanju na vseh področjih.

Svoj nastop na letošnjem pliberškem jormaku sta imeli kar dve slovenski godbi na pihala, ki prihajata iz istega kraja — Šmihele. Tako Krivogradova godba kakor tudi Vautijeva sta dokazali, da imata v svojih vrstah kar lepo število mladih in talentiranih muzikantov. Marsikateri poslušalec (med njimi tudi bivši bistrški župan Šimej Woschank) pa je z bolečino v srcu ugotovil: „Če bi se šmihelski godci združili v eno godbo na pihala, potem bi se še bolj uigrali v srca poslušalcev.“

Tudi letos so razni lastniki „ut“ oz. šotorov prišli na svoj račun — vsaj v soboto, ko je bilo vreme zanje dejansko idealno. V šotoru SPD „Edinost“ so mdr. igrali ansambli „Zrelo klasje“, „Slovenija“ in „Planinski sekstet“, šotor pliberškega KIB-a pa je postregel z atrakcijami, ki tehtajo več sto kilogramov. Podobno mastne in velike kakor Otto Wanz in Co. so bile Stefitzove klobase, a zato tem bolj dobre.

In če jih je kdo zamudil, mu lahko samo še sporočimo: drugo leto bo spet pliberški jormak, ki ni samo praznik marljivih trgovcev in veselih godcev, temveč tudi kraj srečanja ter prijateljstva.

Pliberškega jormaka ni, če Blažaja zraven ni . . .

Podjetje Lomschek — stalen gost jormaka

Šmihelški dedi — zadovoljni kakor vedno . . .

Otroški mladini očitno niso ugajali samo „ringelšpili“, ujčke in avtodromi . . .

PISMA BRALCEV

Pliberški jormak in kulturni dom

Zelo sem vesel, da stoji na pliberškem jormaku tudi šotor domačega, slovenskega kulturnega društva. Tam lahko srečaš prijatelje in znanca, čuješ lahko lepo domačo glasbo in besedo.

Vendar me zelo moti, da SPD Edinost, ki ima slovenski šotor na skrbi, predvsem v zadnjih letih hudo zanemari društveni jormaški spored. Ni posebnih atrakcij oz. programskih točk, ki bi privabile jormaško publiko v šotor SPD Edinost. Že večkrat sem v tej zadevi nagovoril predsednika društva Jožka Hudla, ki je sicer obljubil, da bo prišlo do sprememb — a na žalost je ostalo samo pri obljubah.

Nadalje imam vtis, da na jormaku za SPD Edinost tudi ni posebne dobička, pa čeprav je šotor

dobro obiskan. Zato bi si lahko predstavljal, da bi vsak dan prevzelo organizacijo v šotoru drugo slov. društvo iz naše občine. S tem bi se lahko doseglo, da bi posamezna društva delala brezplačno, vsem društvom pa bi preostalo več denarja.

Ta denar bi pa namenili za gradnjo kulturnega doma, ki ga prav v naši občini krvavo potrebujemo.

Kajti tudi v tem primeru velja: To, kar si bomo sami ustvarili, to bomo tudi imeli.

Jože Blažej, Letina

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“. Tisk: Mohorjeva/Hermagoras, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. NAŠ TEDNIK izhaja vsak četrtek, naroča se na naslov: „Naš tednik“, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave: (0463) 512528. Naš zastopnik za Jugoslavijo ADIT-DZS, Gradišče 10, 61000 Ljubljana, tel. 223023.

Dnevi petja: Ali pevci in dirigenti že vse znajo?

Kot referenti oz. strokovni spremljevalci so sodelovali prof. Lojze Lebič iz Ljubljane, prof. Heimo Smola iz Gradca, prof. Joško Kovačič iz Celovca in oblikovalca glasu gospa prof. Schmied iz Gradca in prof. Kampuš iz Celovca.

V treh dneh (od četrta, 27. 8., do sobote, 29. 8. 1987) so udeleženci naštudirali songa iz musica la Hair ter črnsko duhovno (pri prof. Smoli), spoznali so sodobno svetovno ustvarjanje (pri prof. Lebiču) in poživili domala že nezna- ne slovenske koroške narodne (prof. Joško Kovačič). Vrhu tega je vsak udeleženec dobil v roke ob- širno mapo s pevsko literaturo.

Pesnik, likovnik in učitelj (slednje je njegov poklic) Gustav Januš je spet potrdil, da se v svojih izpovedih ne pusti in ne da vkleščiti v norme in določene predstave o umetniškem izražanju. To je dokazal kot pesnik in slikar že pred leti, naj omenim samo njegove gumijaste človeške figure; marsikdo je pričakoval, da se bo z leti le ugnal, da se „bo umiril“ in podobno. Vendar, Januš nikoli ni bil „prekucuh“, nikdar ni zahteval, da mora samo njegova beseda, njegova smer obveljati — in prav tako si ni pustil predpisovati, kaj sme in

Januševi „megaliti osebnosti“ v galeriji Rožek

časar ne. Da je ostal umetniški samohodec, potrjuje s svojo najnovejšo razstavo, ki jo je odprla v soboto, 29. avgusta, galerija Rožek. Na 24 platnih velikega in manjšega formata se slikar spoprijema z neosebnostjo, brezobličnostjo. Velikanske, karakteristične „glave“ izrazitega brezobličja, ki se izraščajo iz masovne barvne sivine, odražajo neosebnost in brezobličnost skofekcionariziranega obnašanja, ponašanja in ravnanja v tem svetu. Različno-barvne glave pač samo potrjujejo, da sta neosebnost in masovna brezobličnost že razvili svojo dinamiko. Za marsikoga sta ščit, ki ga varuje v njegovi anonimnosti in otopelosti.

Prvotno naj bi Horst Ogris spregovoril o Januševem delu, vendar je bil na žalost zadržan. Januš je bral svoje pesmi, tudi še neobjavljene, Neven Belamarič pa je zapel dve njegovi pesmi, ki ju je uglasbil Tomaž Svete.

V posebni sobici galerije pa Januš razstavlja tiste gumijaste možicljne in pa dela, ki jih je lani med drugim razstavljal v Trstu. Oglejte si to razstavo!

Franc Wakounig

Drugič že sta KKZ in SPZ organizirali dneve petja za moške. Lani so dnevi bili na Rebrci, letos pa v Modestovem domu v Celovcu. Lani je sodelovalo nad 50 pevcev, letos pa se jih je seminarja, ki je po strokovni plati bil na višku, udeležilo samo dober ducat pevcev. Pa tudi glede družabnosti med pevci je seminar zelo važen.

Kje je izhod iz zagate na zborovsko-pevskem področju in kam vodi...?

Zaključni koncert seminarja je bil v soboto, 29. avgusta, v šent-primoškem kulturnem domu. Številni poslušalci so čuli in videli, da je seminar kljub nizkemu številu sodelujočih bil potreben in smisel. Pevci so peli samo pesmi, ki so se jih naučili na seminarju; večina jim je bila do četrta zjutraj še neznana.

Že na seminarju, posebno pa po njem, se je vse bolj pojavljalo upravičeno vprašanje, zakaj se tega kakovostnega seminarja ni udeležilo več pevcev in kje so ostali dirigenti.

Krivo iskati pri strokovnjakih je krivično. Vsak organizator bi si obliznil vse prste, če bi dobil te strokovnjake. Tudi argumentiranje

s krajem je prazen izgovor: kogar ni bilo v Celovcu, ta tudi drugam ne bi šel. Krivdo docela in izključno podtakniti organizatorjem, pa tudi ne gre. Kdor to dela, ta pozablja, da KKZ in SPZ pevcev ne moreta za lase vleči na seminarje in da po tej logiki krajevnih društev sploh ne potrebujemo.

Marsikaj v organizaciji bo treba izboljšati, tudi o terminu seminarja in načinu vabljenja bo treba govoriti. A po mojem bo treba predvsem v zborih in društvi razčistiti odnose do izobraževalnih ponudb kulturnih central in se teh ponudb posluževati.

Površen opazovalec našega slovenskokoroškega kulturnega dogajanja, tu predvsem mislim na pevsko in zborovsko, mora sodeč po udeležbi na seminarju dobiti vtis, da v naših zborih pojejo samo vrhunski pevci in dirigirajo zborovodje, ki jim takih seminarjev ni več treba, ker že vse znajo.

Pa le popraskajmo malo po površini te namišljene idile: kar kmalu opazimo, da je ta površinska, površna podoba v veliki meri samo blef, goljufanje samega sebe, nasedanje utvaram. In če s tem ne bomo čim prej in docela pometli, potem se bomo znašli v vrtincu, ki bo usoden za nadaljnji razvoj naše celotne narodne skupnosti. S neverjetno hitrimi koraki se bližamo ceneni folklorizaciji. Po zborih pa se vse bolj razširjajo nezadovoljstvo, letargija, diletantizem in drugo. Samo treba, da se ti pokazatelji sparijo s praznim ponosom in puhlostjo, ki že sama po sebi odklanjata vsakršno izobraževanje, pa bo JOJ naši kulturi.

Franc Wakounig

Struški večeri poezije

Šestindvajsetkrat so že makedonski pesniki priredili v mestecu Struga ob Ohridskem jezeru Struške večere poezije, ki sem se jih letos udeležil kot avstrijski zastopnik.

V drugi polovici avgusta se je zbralo na „Svetovnem festivalu poezije“, kakor makedonski pesniki prireditev samozavestno imenujejo, kar nad dvesto pesnikov iz vsega sveta. Doslej je v Strugi gostovalo približno tritisoo piscev.

Večere, ki so potekali v „Hiši poezije“, hotelu Drim in na prostem, so odprli s tradicionalnim branjem poezije makedonskih narodnih pesmi bratov Miladinovih — letos v esperantu.

Osnrednji del prvega večera je bil namenjen „Pezniškemu meridianu“, s katrim so predstavili svetovni pesniški trenutek. Prvi večer se je končal s tradicionalno „Nočjo brez interpunkcije“, ki se je pričela ob polnoči. „Noči brez interpunkcije“ so se z istim pričetkom nadaljevale v naslednjih dneh.

Predstavljanje nacionalnih poe-

zij je bilo letos rezervirano za avstralsko in albansko poezijo Kosova.

Tema letošnjega simpozija je bila „Poezija in jezik“. Trideset pesnikov je v skupinah razpravljalo o pesniški besedi.

Osnrednja prireditev je bila vse-kakor podelitev „Zlatega venca“, mednarodno ugledne pesniške nagrade, kakor menijo organizatorji. Dobitnik letošnje nagrade je poljski pisatelj Tadeusz Rozewicz, letnik 1921, ki je svetovno znan. Njegove knjige v nemškem prevodu so izšle pri zahodnonemških založbah Suhrkamp in Hanser. Lanskoletni nagrajenec pa je Allen Ginsberg, pisatelj iz ZDA.

Zadnji večer se je končal z impozantnim pesniškim srečanjem „Mostovi“ na prostem, na katerem sem tudi sam nastopil, in sicer s tridesetimi kolegi, in to pred približno tritisoo poslušalci.

Na tem srečanju se je zgodilo dvoje zanimivih reči. Makedonci so Tadeuszu Rozewiczu podelili „Zlati venec“, slovenski pisatelj Dane Zajc pa je prebral presenečenemu občinstvu protestni telegram.

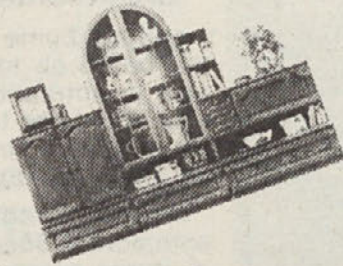
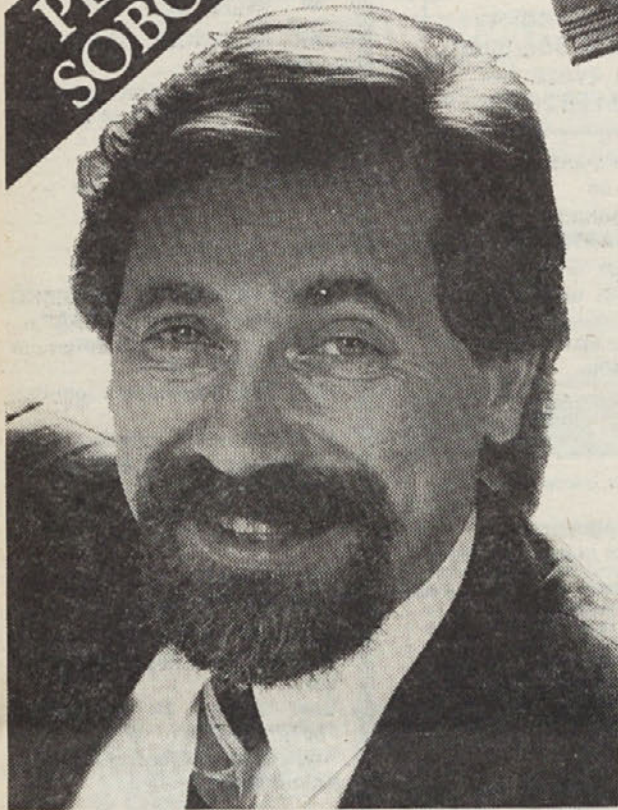
V vasi Vevčani, v neposredni bližini Struge, je zaradi nekega lokalnega konflikta policija nasilno in brutalno nastopila proti prebivalstvu, nakar so mladi Vevčani začeli z gladovno stavko.

Proti temu ravnanju je Društvo slovenskih pisateljev in Ljubljani ostro protestiralo in zahtevalo, da pesniki ob slovesnem odprtju večerov skupno protestirajo, kar pa se ni zgodilo. Zato je Dane Zajc ob koncu festivala prebral protestno brzojavko, v kateri so se slovenski pisatelji zavzeli za človekove pravice in človekovo dostojanstvo.

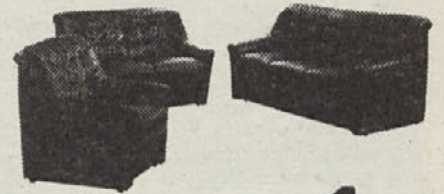
Makedonski pesniki so Sloven- cem solidarnost hudo zamerili, slovenski tisk pa je Zajčev nastop v smislu pisateljskega angažmaja za humanizem pozdravil in podprl.

Janko Ferik

**PETEK 11. 9.
SOBOTA 12. 9.**

OTVORITEV! RUTAR CENTER V BELJAKU!

šil. 1,-

KDO NUDI

VEČ?

V PETEK BO PRIŠEL
PETER RAPP
S SVOJO IGRO
„MALA ŠANSA“!

V petek bodo na dražbi štirje
ekskluzivni kosi pohištva s prav
neverjetno izključno ceno enega
šilinga. Boste nudili več?

AUSTRIA 3 - TBWA

V SOBOTO PRIDE
PETER KRAUS
S SVOJO REVILJO
„ALS TEENAGER
TRÄUMTEN!“
(„Ko so najstniki
sanjarili!“)

VRŽETE PROČ? RAJE ZMAGAJTE!

V naslednjih dneh boste v po-
štnem nabiralniku našli dopisni-
co s svojo osebno dobitno števil-
ko. V soboto dopoldne bodo iz-
žrebani trije poleti za dve osebi z
balonom. Zmaga lahko le, kdor
bo navzoč!

Ob otvoritvi je pripravljeno za
priložnostni nakup ogromno ar-
tiklov. Ni verjetno, da bi lahko
še kdaj kupili pohištvo po takih
cenah!

NOVO V BELJAKU!
Ossiacherzeile / Dreschnigstr. 31

RUTAR

DOBRLA VAS - BELJAK

CENTER

NO, TO JE PA VEDNO LEPŠE!

TV AVSTRIJA — 1. in 2. SPORED TV

1. SPORED

Torek, 8. septembra:

14.20 California Highway — 14.45 Po nevihti prisilje sonce — 16.10 Počitnice gospoda Rossija — 16.30 Am, dam, des — 16.55 Mini-ZIB — 17.05 Čebelica Maja — 17.30 Oddaja z miško — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Avstrija v sliki — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija danes — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Inozemski report — 21.15 Dallas — 22.00 Forum filmov — 22.45 Bogataši, ki so zmešani — 0.25 Poročila

Sreda, 9. septembra:

14.20 California Highway — 14.45 Zvezda iz Rija — 16.10 Počitnice gospoda Rossija — 16.30 Zelena pošast — 16.55 Mini-ZIB — 17.05 Perrine — 17.30 Doživljaji v puščavi — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Avstrija v sliki — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija danes — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Fackeln im Sturm (5) — 21.45 Nobody je največji — 23.35 Mannix — 0.20 Poročila

Četrtek, 10. septembra:

14.20 California Highway — 14.45 Napačen princ — 16.15 Tom in Jerry — 16.30 Am, dam, des — 16.55 Mini-ZIB — 17.05 Tao Tao — 17.30 Črni konj — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Avstrija v sliki — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija danes — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Fackeln im Sturm — 21.50 Sam proti mafiji — 22.50 Moja Amazona — 0.05 Poročila

Petek, 11. septembra:

14.20 California Highway — 14.45 Veliki z majhnim iz drugega sveta (Bud Spencer) — 16.15 Tom in Jerry — 16.30 Am, dam, des — 16.55 Mini-ZIB — 17.05 Opodelkos — 17.35 Anna, Ciro in Co. — 18.00 Avstrija v sliki — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija danes — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Aktenzeichen XY — nerešeno — 21.15 Moda — 22.10 Gledališke umetnine — 0.50 Poročila

Sobota, 12. septembra:

16.00 Pinocchio — 16.25 Okoli sveta — 16.55 Mini-ZIB — 17.05 Pohodi po naravi — 17.30 Pippi Langstrumpf — 18.00 Dvakrat sedem — 18.50 Vprašanja kristjana — 19.00 Avstrija danes — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Eden bo zmagal — 22.05 Pog goes classic — 20 let O 3 — 0.00 Poročila

Nedelja, 13. septembra:

14.35 Schwarzwaldklub — 16.05 Miška, ki se je zaljubila v mačko — 16.25 Fraggles — 16.50 Kako te zopet najdem — 17.20 Čeladnik — 17.25 Simson — 17.30 Klub seniorjev — 18.30 Mi — 18.50 6 iz 45 — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Lorenzaccio — 22.45 Šport — 23.05 Še vedno primadona — 1.25 Poročila

Ponedeljek, 14. septembra:

16.55 Mini-ZIB — 17.05 V raju divjih živali — 17.30 Falcon Island — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Avstrija danes — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Šport v ponedeljek — 21.15 Naloga v Manhattanu — 22.05 S 30 leti se prične staranje — 22.50 Arhitektura na razpotju — 23.20 Manieristični spektakel — 0.20 Poročila

2. SPORED

Torek, 8. septembra:

17.00 Kmetijstvo v Avstriji — 17.15 Na lovu levov v Avstriji — 17.30 Orientacije — 18.00 Dingsda — 18.30 Schwarzwaldklub — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Hoppala — 21.15 Čas v sliki 2 — 21.35 Kulturni žurnal — 21.45 Klub 2 — nato poročila

Sreda, 9. septembra:

17.00 Komunikacija in družba — 17.30 Dežela in ljudje — 18.00 Bill Cosbys — družinska banda — 18.30 Schwarzwaldklub — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Kje je drevo — 21.00 Novo v kinu — 21.15 Čas v sliki 2 — 21.35 Kulturni žurnal — 21.45 Spomini — 22.45 Lov — 0.10 Poročila

Četrtek, 10. septembra:

17.00 Planet zemlja — 18.00 Tu sem jaz človek — 18.30 Schwarzwaldklub — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Tuzemski report — 21.15 Čas v sliki 2 — 21.35 Kulturni žurnal — 21.50 1-2-x — 22.20 Klub 2

Petek, 11. septembra:

16.30 Luč pravičnih — 17.15 Srečanje z živalmi in ljudmi — 18.00 Tednik — 18.30 Schwarzwaldklub — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Zadnje potovanje Ide Pfeiffer — 21.00 Sto umetnin — 21.15 Čas v sliki 2 — 21.35 Kulturni žurnal — 21.55 Skrivnost voskovih podob — 23.10 Šport — 0.05 FBI

Sobota, 12. septembra:

17.00 Schwarzwaldklub — 17.45 Kdo me hoče? — 18.00 Alpe Jadran — 18.25 Šport — 19.00 Trailer — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Pogreb Bouveta — 21.45 Šport — 22.20 Če se bliška in grmi — 23.50 Mannix

Nedelja, 13. septembra:

14.00 Šport — 16.55 Ljubite klasiko — 17.40 Rock glasba — 18.30 Okay — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Tatort — 21.55 Hotel — 22.45 Sam proti mafiji — 23.50 Sila, mogočnost in poželenje — 0.10 Poročila

Ponedeljek, 14. septembra:

16.00 Šport — 17.30 Fizika — 18.00 Lipova cesta — 18.30 Schwarzwaldklub — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Nemogoča oseba — 21.15 Čas v sliki 2 — 21.35 Kulturni žurnal — 21.45 Šiling — 22.05 Sila, mogočnost in poželenje — 0.40 Poročila

Dragi društveniki!

V bodoče bomo izhajali vedno ob torkih, zato je potrebno, da nam sporočite termine prireditve zmeraj do petka, ob 10. uri.

Termine prireditve sprejema Krščanska kulturna zveza tel.: 042 22/51 25 28/23.

SPD Valentin Polanšek, KD ZSM in ZSO vabijo na

5. spominski pohod
JOHANA, LENARTA-GAŠPERJA

Čas: 13. 9. 1987
Zbirališče ob 8. uri pri gostilni Wölfli.
Zaključek bo v spominskem domu pri Peršmanu.

TV LJUBLJANA — 1. SPORED TV

1. SPORED

Torek, 8. septembra:

16.45 TV mozaik — šolska TV — 17.50 Poročila — 17.55 Ta čudoviti notni svet — 19.00 Obzornik — 19.10 Risanka — 19.30 TVD — 20.00 Osebnosti — 21.00 Integrali — 21.40 Tito in nacionalno vprašanje

Sreda, 9. septembra:

17.15 Mostovi — 17.45 Poročila — 17.50 Kijukčeve dogodivščine — 18.05 Moj prijatelj Piki Jakob — 18.25 Živalski svet — 19.00 Obzornik — 19.10 Risanka — 19.30 TVD — 20.00 Bledomodra ženska pisava — 22.05 Po sledih napredka — 22.45 TVD

Četrtek, 10. septembra:

16.40 Šolska TV — 17.30 Poročila — 17.35 Vrtnica male gospodične — 17.50 Pisma iz TV klobuka — 18.35 Zelena straža — 19.00 Obzornik — 19.10 Risanka — 19.30 TVD — 20.00 Tednik — 21.00 Vegetina kuhinja — 21.10 Avgust Strindberg — 22.10 Dokumentarne iveri — 22.20 TVD — 22.35 Balkanski vohun

Petek, 11. septembra:

16.40 TV mozaik — 17.40 Poročila — 17.45 Vukov kotiček — 18.00 Dr. Who: Robot — 18.25 Dva obraza jadranske obale — 19.00 Obzornik — 19.10 Risanka — 19.30 TVD — 20.00 Brezčasna dežela — 20.55 Dokumentarna serija — 21.40 Alpe Jadran — 22.10

TVD — 22.25 Ciklus Clauda Chabrola: Nada

Sobota, 12. septembra:

8.00 Poročila — 8.05 Kijukčeve dogodivščine — 8.40 Moj prijatelj Piki Jakob — 9.20 Ta čudoviti notni svet — 10.25 Po sledih napredka — 11.15 Mednarodna obzorja — 12.05 Poročila — 16.10 Poročila — 16.15 Lepotica in pošast — 17.45 Glasovi zgodovine — 18.30 Da ne bi bolelo — 19.00 Knjiga — 19.10 Risanka — 19.30 TVD — 19.50 Zrcalo tedna — 20.15 Festival narečne popevke Vesela jesen '87 — 21.30 Pop satirikon-žejni Tone in lačni Franz — 22.25 TVD — 22.40 Raj za morske pse

Nedelja, 13. septembra:

10.05 Poročila — 10.10 Živ žav — 11.00 Dr. Who: Robot — 11.25 Alpski večer 87 — 12.00 Ljudje in zemlja — 12.30 Poročila — 14.50 Mrtve duše — 16.10 Poročila — 16.15 Rachel, Rachel — 17.50 Ex libris M&M — 19.00 Kino — 19.10 Risanka — 19.30 TVD — 20.00 Pretežno vedro — 21.05 Zdravo

Ponedeljek, 14. septembra:

17.10 TV mozaik — 17.30 Poročila — 17.35 Radovedni taček — 17.50 Pамет je boljša kot zamet — 17.55 Nacionalni parki — 18.25 Naša pesem — 19.10 Risanka — 19.30 TVD — 20.00 Kijukč do Rebeke — 21.05 Poslovanje z denarjem — 21.45 Glasba Georga Gershwin — 22.25 TVD — 22.40 Jugoslovska teveteka

RADIO CELOVEC

Slovenske oddaje — od 18.10 do 19.00

Torek, 8. 9. 1987

Halo, prijatelji! Partnerski magazin.

Sreda, 9. 9. 1987

Narodno-zabavna glasba.

Četrtek, 10. 9. 1987

Rož — Podjuna — Zila.

Petek, 11. 9. 1987

Koroški avtorji: „Delo osvobaja“ — nova proza Janka Ferka.

Sobota, 12. 9. 1987

Duhovni nagovor (žpk. Jože Valeško iz Št. Petra na Vašnjah); Voščičla (D. Urschitz).

Nedelja, 13. 9. 1987

„MANGO-BANANA“: nove skladbe ansambla Gu-Gu.

Ponedeljek, 14. 9. 1987

Slovenska sredstva javnega obveščanja na Koroškem — diskusija v živo.

● Celovec

SREČANJE MATURANTOV
letnika 1976/77

bo v soboto, 12. septembra, ob 19.30 uri v Volkskellerju v Celovcu.
Pridite vsi!

● Rožek

JAKI IN GORAN HORVAT — „slike“

Razstava je na ogled ob petkih, sobotah in nedeljah od 15.00 do 19.00 ure

Kraj: Galerija Rožek

Prireditelj: Galerija Rožek

● Sele

I. ROŽANSKO — PODJUNSKO
SREČANJE HARMONIKAŠEV

Čas: sobota, 12. septembra 1987, ob 20. uri

Kraj: Sele-Borovnica v gostilni Trkl

Na sporedu sta tudi koncert in plesna zabava z „OBERVELLA-CHEER BUAM“

Prireditelj: Alpski klub „Obir“

● Sele

KONCERT pop-skupine „REN-DEVOUS“ ob 85-letnici organizirane kulture dejavnosti v Selah

Čas: petek, 25. septembra 1987, ob 20. uri

Kraj: farna dvorana v Selah

Vstopnina: šil. 50,—

● Šmihel

VAŠKI PRAZNIK

Čas: nedelja, 20. septembra 1987, ob 14. uri

Kraj: na Davidovem travniku

Prireditelj: KPD Šmihel

● Obirsko

PISATELJSKO SREČANJE

Čas: petek, 25. — do nedelje, 27. septembra 1987

Kraj: pri Kovaču na Obirskem
Tema: Manjšinski pisatelji in založništvo

Prireditelji: Slovenska prosvetna zveza, DSPA, SPD „Valentin Polanšek“, Slovenski center PEN in Kärntner Schriftsteller Verband

● Škofiče

OTVORITEV NOVEGA
POSLOPJA POSOJILNICE
HODIŠE / ŠKOFIČE

Čas: nedelja, 13. septembra 1987, ob 14. uri

Kraj: Posojilnica Škofiče

Spored: slavnostni govori in kulturni program

● Galerija Tinje

RELIGIOZNA UMETNOST
Razstava del prof. Joachima BREYERJA

Kraj: Dom v Tinjah

PRIREDITVE

● Sveče

Slovensko prosvetno društvo „KOČNA“ prireja

7. SLIKARSKI TEDEN

od 6. do 12. septembra 1987

UDELEŽENCI / TEILNEHMER: Alenka Kham-Pičman, Kranj; Karel Kuhar, Kranj; Demetrij Cej, Trst / Trieste; Vasco Petricig, Videm / Udine; Marianne Bähr, Klagenfurt / Celovec; Rudi Benetik, Globasnica

SPORED:

SREDA, 9. septembra, ob 20.00 uri: Domači večer z moškimi pevskim zborom KOČNA in z duom Tonč in Lojz pri ADAMU

SOBOTA, 12. septembra, ob 20.00 uri: prezentacija del in zaključna družabnost pri Adamu

Na vse prireditve v okviru slikarskega tedna ste vsi prisrčno vabljeni!

Od ponedeljka do petka bo Alenka Kham-Pičman od 14.00 do 16.00 ure z mladimi in starimi ljubitelji slikarstva vadila in izpopolnjevala tehniko akvarela.

Ves potrebni material prispeva prireditelj!

Z Našim tednikom
NA DOPUST

od 26. septembra do 3. oktobra '87
v PRIMOŠTEN

Prevoz iz Celovca / Cartrans do letališča Brnik in nazaj, polet Ljubljana—Split—Ljubljana, transfer iz Splita do hotelskega naselja ZORA/SLAVA in povratek.

Polni penzion v 2-posteljnih apartmajih.

3670,-

Prijave sprejema
turistična agencija

CARTRANS

+ NAŠ
TEDNIK

Pavličeva 7, 9020 Celovec, tel. 0 42 22 / 51 26 80

Za podrobnejše informacije Vam je na razpolago tudi uprava Našega tednika, tel.: 0 42 22 / 51 25 28 - 21

KKZ KRŠČANSKA KULTURNA ZVEZA V CELOVCU

ANTON FOERSTER

GORENJSKI SLAVČEK

v nedeljo, 27. septembra 1987, ob 14.30 uri
v MESTNEM GLEDALIŠČU v Celovcu

Gostuje: Slovensko narodno gledališče v Mariboru — Opera in balet

Dirigent - Stane Jurgec, režiser - Franjo Potočnik, scenograf - Vlado Rijavec, kostumografka - Marija Kobi, koreograf - Iko Otrin

Pokrovitelj:

MOHORJEVA DRUŽBA V CELOVCU

VSTOPNICE so na voljo v prodajni pri krajevnih društvih in pri zastopnikih tamnih mladim, v Mohorjevi knjigarni, v knjigarni Naše knjige in v pisarni KKZ, Viktringer Ring 26 (tel. 2463/512528 - 23/24/31) ter vsi uro pred predstavo.

Še so možne prijave

STROKOVNA KMETIJSKO-GOSPODINJSKA ŠOLA V ŠT. RUPERTU — VELIKOVEC sporoča staršem in dekletom, da so še možne prijave za šolsko leto 1987/88

V STROKOVNO ŠOLO

Namen šole je učenkam poglobiti splošno izobrazbo in jim dati dobro podlago za poznejši uk v različnih poklicih. Usposablja pa dekleta tudi za samostojno vodstvo gospodinjstva, ker pripisuje posebno važnost spretnosti v kuhanju, šivanju, ročnosti, ročnemu delu in gospodinjstvu.

Vzgojni cilj — pravilno oblikovanje telesnih in duševnih zmožnosti — samovzgoja in vzgoja v družini — poglobitev vere in verskega življenja.

Obvezni predmeti: verouk, slovenščina, nemščina, računstvo, umevanje življenja, zdravstvo, petje, telovadba, znanstvo o perilu in oblačilih, gospodinjstvo, hranoslovje, vrtnarstvo, strojepis, kuhanje, šivanje, ročnosti, ročno delo.

Ta šola velja tudi za 9. šolsko leto (POLITEHNIČNI LETNIK). Poučuje se v obeh deželnih jezikih.

POGOJ ZA SPREJEM je dovršena 8. šolska stopnja in vsaj delno znanje slovenskega jezika. V primeru, da učenka 8. šolske stopnje ni dovršila, je v šolo lahko sprejeta s sprejemnim izpitom.

V DANIH POGOJIH DOBIJO UČENKE DRŽAVNO PODPORO!

Prijave so možne: po telefonu 0 42 32 / 38 96, pismene ali osobne.

Nadaljnje informacije dobite pri vodstvu šole, 9100 Velikovec, Klosterstraße 2.

ALFRED WIESER, trenutno najbolj perspektivni koroški sodnik. Wieser je hitro ko komet prišel v I. ligo, kjer šteje že med najboljše sodnike. Predvsem hitrost, pregled in odločno nastopanje so Wieserjeve prednosti. Sodniški referent ÖFB Ferdinand Marschall vidi v Wieserju bodočega sodnika FIFA.

Skoraj povsod so nepriljubljeni, vsi jih zmerjajo, tako gledalci kakor tudi igralci. Sodniki izvršujejo v nogometu gotovo najbolj nehvaležno nalogo in konec koncev tudi eno najslabše plačanih. Tako npr. sodnik v I. zvezni ligi, kjer igralci zaslužijo milijone, dobi za tekmo le 1200 šilingov in gorje mu, če bi piskal eno napačno odločitev.

Zato ni čudo, da nasplošno primanjkuje sodnikov. Nogometna zveza iz leta v leto skuša pridobiti mlade sodnike, ki pa pogosto že po najkrajšem času nehajo, ker ne vzdržijo psihičnega pritiska s strani gledalcev in seveda tudi igralcev. Koroška je imela že vsa leta vrsto odličnih sodnikov, pa tudi trenutno je dobro zastopana na zvezni ravni. Kar štirje sodniki sodijo v zvezni ligi, vrsta talentov pa bo gotovo kmalu dosegla isti cilj.

Pripravil Silvo Kumer

Le najboljši

◀ **PETER RUCH,** sodnik koroške lige. Je eden najbolj rutiniranih koroških sodnikov; nastopa in sodi zelo avtoritarno. Ruch je letos shujšal kar 15 kg in je tako potem brez večjih težav dosegel zahtevani limit za koroško ligo.

HUBERT FISCHER ▶

iz Liebenfelsa šteje prav tako med najboljše koroške sodnike. Fischer je stranski sodnik v I. ligi in je bil na črti tudi že pri tekmah za evropski pokal. Fischer pa je imel letos na žalost prometno nesrečo in je moral kariero za kratek čas prekiniti.

Tudi sodniki morajo trenirati!

Ne samo nogometaši, ampak tudi sodniki morajo biti telesno odlično trenirani. Za koroško ligo in za zvezno ligo so predpisani vsako leto limiti, ki jih mora sodnik teh lig poleg dobrih ocen vsako leto dokazati. Če sodnik ne doseže limita, izpade iz lige. Izjeme dela sodniški kolegij le redko; pred leti je npr. znani sodnik Helmut Feichter iz Labotske doline dobil posebno dovoljenje, čeprav ni dosegel limita, imel pa je drugače odlične ocene.

Najboljše možnosti napredovanja v višje lige imajo v prvi vrsti seveda mladi sodniki, ki izpolnjujejo vse telesne pogoje.

Limiti, ki jih zahteva ÖFB od sodnikov zveznih in deželnih lig:

50 metrov v 8 sekundah
400 metrov v 75 sekundah
v 12 minutah 2600 metrov

Najhitrejša sodnika v I. zvezni ligi sta Alfred Wieser (Koroška) in Werner Winkelbauer (Štajerska).

PETER GERIN, policist iz Celovca, je v najkrajšem času prišel v koroško ligo. Cilj mladega sodnika je I. liga, kjer trenutno že uživa atmosfero kot stranski sodnik v teamu Alfreda Wieserja, ki Gerina posebno podpira.

REINHARD GLANZ šteje med največje koroške talente, čeprav je že leta med elito. Večinoma sodi najtežje tekme v koroški ligi in doslej še vedno brez vsake težave. Z njim so zadovoljni prav vsi klubi, ker je zelo objektivni.

HERBERT SMETANIG je t. i. „siva eminenca“ med kor. sodniki. Vsak teden določi sodnike, kje bodo sodili in mora pri tem imeti seveda zelo velik pregled, poznati mora osebno prav vsakega sodnika in seveda tudi vse klube na Koroškem. Smetanig je eden izmed redkih, ki so povsod priljubljeni.

GÜNTER HAUKE iz Št. Vida. Pri tem sodniku se dejansko vidi, da je po poklicu učitelj. Sodi vedno zelo avtoritarno in se od nogometašev in gledalcev ne pusti provocirati. Njegova samovoljnost je verjetno tudi kriva, da še ne sodi v višjih ligah.

sodniki pridejo na vrh!

Koliko zaslužijo sodniki?

I. liga:	šil. 1200,—
II. liga:	šil. 800,—
Koroška liga:	šil. 360,—
Podliga:	šil. 300,—
1. razred:	šil. 265,—
2. razred:	šil. 240,—
Rezerva:	šil. 180,—
Juniorji:	šil. 145,—
Mladinci:	šil. 110,—
Šolarji:	šil. 95,—
Pionirji:	šil. 70,—

(sodnikom in stranskim sodnikom plačajo tudi stroške za vožnjo)

ADOLF WUKISEWITSCH sodi v I. ligo že 6 let. Zaradi prometne nesreče je letos moral prekiniti kariero. Wukisewitsch je na Koroškem trenutno nedvomno najboljši sodnik in je predvsem zgled mladim.

Martin Rupitsch

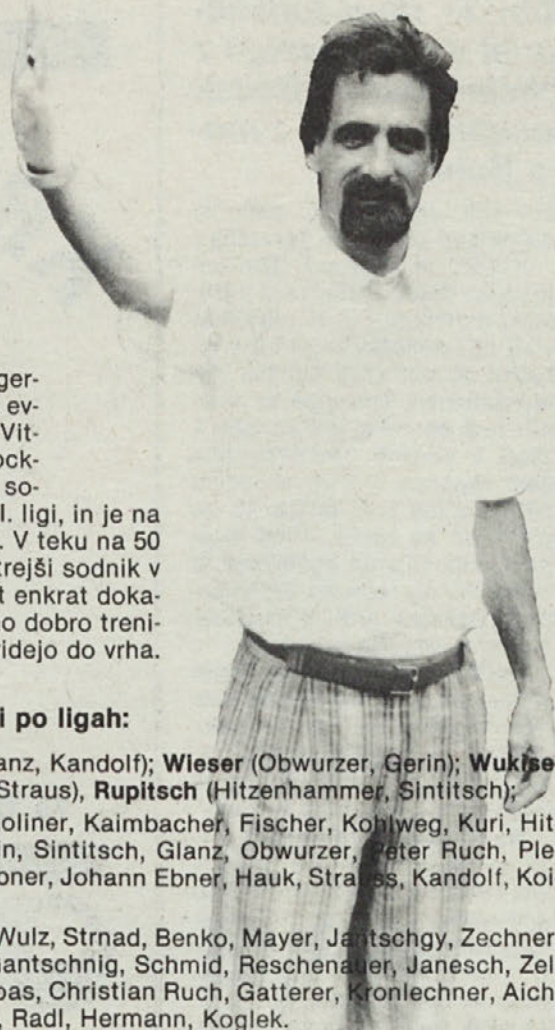
je bil že stranski sodnik tekme Anglija — Danska, 16. septembra pa bo z Wieserjem in glavnim sodnikom Forstingerjem na tekmi za evropski pokal TJ Vitkovice — AIK Stockholm. Rupitsch sodi trenutno v II. ligo, in je na skoku v I. ligo. V teku na 50 metrov je najhitrejši sodnik v Avstriji, kar spet enkrat dokazuje, da le telesno dobro trenirani sodniki pridejo do vrha.

Koroški sodniki po ligah:

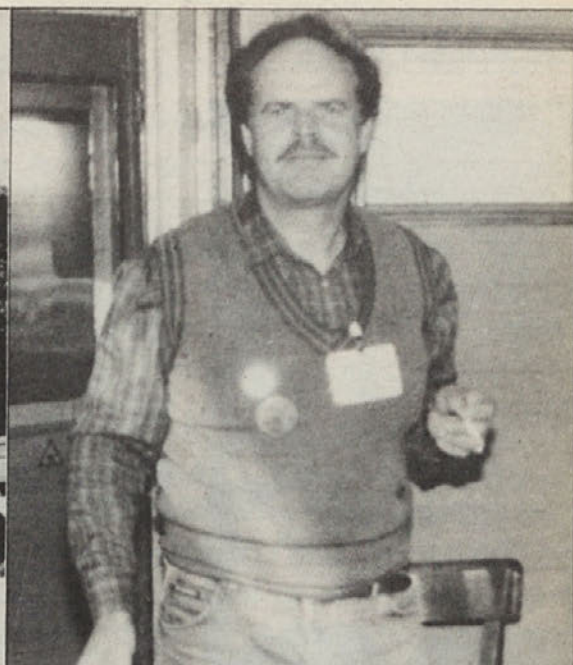
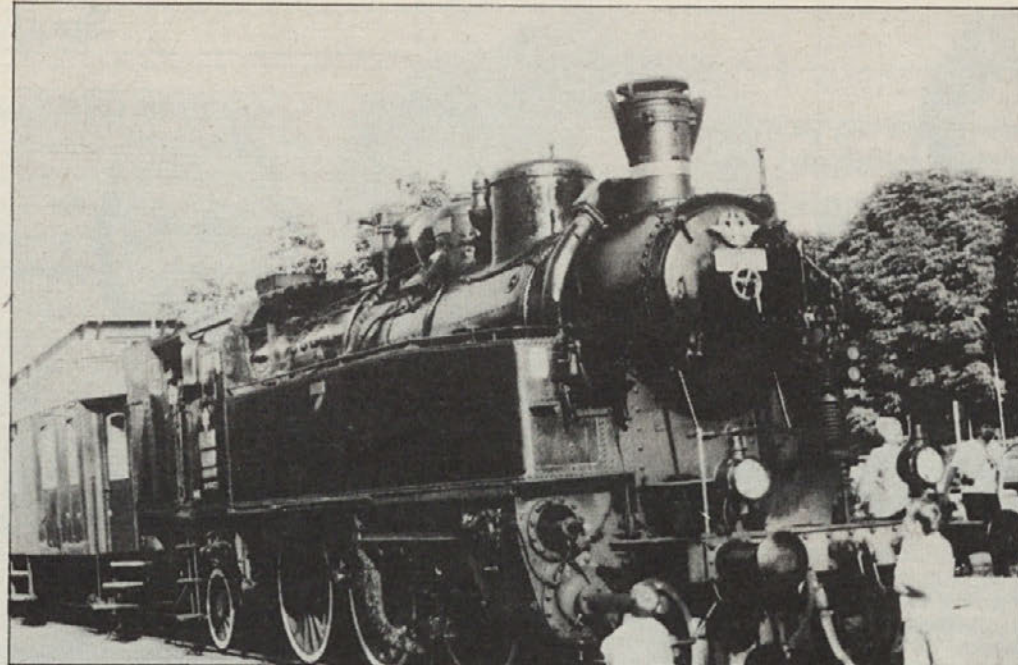
I. liga: Latzin (Glanz, Kandolf); Wieser (Obwurzer, Gerin); Wukisewitsch (Fischer, Straus); Rupitsch (Hitzenhammer, Sintitsch);

Koroška liga: Smoliner, Kaimbacher, Fischer, Kohlweg, Kuri, Hitzenhammer, Gerin, Sintitsch, Glanz, Obwurzer, Peter Ruch, Plechounig, Otto Ebner, Johann Ebner, Hauke, Strauss, Kandolf, Koinig, Haring;

Podliga: Rainer, Wulz, Strnad, Benko, Mayer, Jantschgy, Zechner, Maier, Struger, Gantschnig, Schmid, Reschenauer, Janesch, Zlot, Tschernitz, Joas, Christian Ruch, Gatterer, Kronlechner, Aichholzer, Paulitsch, Radl, Hermann, Koglek.

FRANZ LATZIN povsod ni ravno najbolj priljubljen, kljub temu ga vsi zelo spoštujejo in akceptirajo, ker je enostavno odličen sodnik. Latzin že 18 let sodi v avstrijski vrh in tudi trenutno sodi v I. ligo, seveda pa tudi mednarodne tekme.

Posebna vožnja z vlakom old-timer iz Bač v Bohinj

Da za dobre kulturne, gospodarske in politične odnose v prostoru Alpe-Jadran ne zadostujejo lepe in pametne besede, tega mnenja je bil Herbert Guttenbrunner. Zato je bil on tisti, ki je dal pobudo, da je turistična agencija Slovenija turist v sodelovanju z oddelkom za turizem občine Bače / Beljak organizirala za goste posebno vožnjo z muzejskim vlakom iz Bač v Bohinj.

Pred leti je podoben muzejski vlak vozil iz Bač v Borovlje, ker pa to ni bilo več možno, si je Herbert Guttenbrunner zamislil, da bi bila zanimiva podobna vožnja v prostoru Alpe-Jadran. Predstave so se uredile in muzejski vlak iz Ljubljane je od 9. julija naprej dva meseca vsak četrtek vozil predvsem turiste iz Bač preko Jesenic na Bled, v Bohinjsko Belo in končno v Bohinjsko Bistrico. Tam so otroci iz vrtca v Bohinju pristrčno sprejeli turiste z domačo gesto in sicer s ponudbo kruha in soli, manjkale pa tudi niso rože. Folklorna skupina iz Bohinja pa je svojo kulturo predstavila gostom z živahnim plesom.

Nato so organizatorji nudili gostom priložnost, da so si z avtobusom ogledali lepo pokrajino okoli Bohinjskega jezera.

Za izvrstno južino je bilo poskrbljeno v hotelu Zlatorog, kjer so se udeleženci vožnje razveselili na terasah le do-

bre jedi, ampak tudi domače, slovenske glasbene ponudbe.

Kakor je Herbert Guttenbrunner dejal v pogovoru z Našim tednikom, ima muzejski vlak 222 sedežev in je bil v letošnji sezoni vsak četrtek dobro zaseden. Treba pa je omeniti tudi še nekaj posebnosti v zvezi z vlakom. Oldtimer ima šest vagonov in v enem izmed njih uraduje tudi pošta, to se pravi, da so turisti imeli možnost odpošiljanja pozdravov iz vlaka. Poleg tega so organizatorji poskrbeli tudi za možnost menjave denarja v vlaku.

Nadalje je pri muzejskem vlaku zanimivo, da so trije razredi: v prvem razredu so sedeži rdeči, v drugem razredu zeleni, tretji razred vlaka pa je opremljen z lesenimi klopmi.

Na vprašanje Našega tednika, ali bo ta vlak vozil tudi poleti 1988, nam je Herbert Guttenbrunner dejal, da organizatorji razmišljajo, če bi celo bilo možno podaljšati progo in sicer do kraja Most na Soči. Na vsak način pa hoče organi-

zator razširiti ponudbo tudi na kulturnem področju.

V smislu dobrih stikov v prostoru Alpe-Jadran in za in-

formiranje turistov na Koroškem je to prav gotovo pohvale vredna iniciativa.

Pripravila Heidi Stingler

TERMIN: 19. sept. — 3. okt. 1987

KRIŽARJENJE

15 dni — od šil. 9.985,- naprej

posebni popust za novoporočence 1987

CARTRANS

Tel. 04 63/51 26 80 *0

Prijave:
turistična agencija
CARTRANS
Celovec